

[Hendriksen.]

gene med Regeringen og med Administrationens Repræsentanter, ligesom jeg ogsaa udmærket godt forstaaer, at Repræsentanter herved fra rejser til Færøerne for at gøre sig bekendt med særlige færøske Forhold for derigennem at danne sig et Overblik over, hvad der bør gøres, og paa hvilken Maade Forholdene kan ordnes bedst muligt for det færøske Samfund.

Jeg er altsaa ganske enig i denne Fremgangsmaade, og jeg takker den højtærede Statsminister, fordi Ministeren gav Tilsagn om, at han vilde overveje, om og i hvilken Udstrækning samt under hvilke Former Partierne kunde orienteres eller eventuelt deltage i saadanne Forhandlinger, for Forholdet ligger nemlig anderledes nu end tidligere. Nu er det særlige Delegationer, der fører Forhandlingerne henede, man ved, naar de kommer, man ved formentlig ogsaa i Forvejen, hvilke Spørgsmaal der vil blive rejst, og derigennem har man hele Grundlaget for de Forhandlinger, som skal finde Sted. Derfor vil det sikkert være muligt at finde saadanne Former, og den højtærede Statsminister ved, at det fra Oppositionspartiernes Side — ikke alene fra mit Partis Side, men ogsaa fra andre Partiers Side — ikke er et partipolitisk Spørgsmaal, der brænder os paa Læberne, men at det derimod er det nationale og for os alle henede saare vigtige Spørgsmaal om det bedst mulige Forhold til Færingerne og den bedst mulige Maade, paa hvilken man kan hjælpe Færingerne, der dikterer os Ønskerne om at deltage i disse Forhandlinger, saa at vi kan være klar over, hvorledes Forhandlingerne føres, og være med til at præge disse Forhandlinger, i Stedet for at vi hver Gang faar dem forelagt som et *fait accompli*, paa hvilket der overhovedet ikke kan rettes.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Naar der ikke i den kongelige Anordning er givet bestemte Regler eller stillet bestemte Krav om, at Undervisningssproget skal være Dansk eller Færøsk, maa den Skolemyndighed, der har Ansvaret for Undervisningen i Skolen og for Undervisningsplanen, være bestemmende for, hvilket Sprog der skal være Undervisningssprog, og det maa blive de øverste Skolemyndigheder, der som tilsynsførende har Ansvaret for, at disse Bestemmelser overholdes. Jeg kan ikke se, at der er nogen anden Vej at gaa.

Rytter: Jeg synes ikke, den højtærede Undervisningsminister var heldig med sin

Besvarelse. Naar Læreren siger: Jeg vælger Undervisningssproget, og jeg underviser saa og saa mange Timer i Dansk — Undervisningssproget er saa at sige altid Færøsk —, har han Lov til det. Den højtærede Undervisningsminister henviser til Skolemyndighederne. Jeg ved ikke, hvilke Skolemyndigheder det er; Skolekommissionen kan det ikke være, thi den skal ifølge den kongelige Anordning kun approbere Skoleplanen om Fag og Timer, men ikke bestemme Undervisningssproget. Undervisningssproget er fastlagt i den kongelige Anordning, det har Skolekommissionen som saadan ikke noget med at gøre, og Skoledirektionen altsaa heller ikke.

Det forekommer mig ogsaa mærk værdigt, at den højtærede Minister henviser til Skolekommissionen og Skoledirektionen som dem, der har Ansvaret for, at Reglerne overholdes, naar den højtærede Undervisningsminister maa indrømme, at hverken Skolekommissionen eller Skoledirektionen i de senere Aar har sørget for, at Regelen blev overholdt. Naar de ikke hidtil har sørget derfor, hvorfor skulde de saa lægge mere Vægt paa, at Regelen fremtidig overholdes? Ministeren vil dertil svare: Jo, for nu faar de et Undervisningssprog, som stemmer med deres Opfattelse. Det er det, jeg har benægtet over for den højtærede Minister. Det store Flertal paa Færøerne vilde, indtil den kongelige Anordning kom, absolut have Dansk som Undervisningssprog; det var Lærerne, som satte sig derimod, og til min store Forundring har man fundet sig i, at Lærerne ikke overholdt den kongelige Anordning. Nu gør man gældende, at det vil man ikke fremtidig finde sig i. Den højtærede Minister har saaledes endnu ikke godtgjort, med hvilken Hjemmel man siger, at Undervisningen skal ske paa Dansk, naar Befolkningen paa det og det Sted ønsker det. Under Debatten forleden fik jeg det Indtryk, at Befolkningens Ret staar ved Magt, og jeg troede derfor, at der i det Lovforslag, som jeg vidste var under Forberedelse, vilde være en Bestemmelse i den Retning.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg kan henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt. Naar Spørgsmaalet er afgjort, som det er, i den kongelige Anordning, er det de lokale Skolemyndigheder, der har Ansvaret for Skolen, som maa være afgørende for, om Undervisningssproget skal være Dansk eller Færøsk. Det kan ikke afgøres af Lærerne, heller ikke efter den gældende Lovgivning.